

VLASTIMIL MELICH,

náš lyžařský reprezentant, si vychovává nástupce. Jak je vidět, nejen v zimě a zdaleka ne jen na lyžích. Mladí harrachovští chlapci a děvčata mají v první řadě na programu právě základní tělesnou výchovu, která se nyní po prázdninách opět rozvíjí, i pěkné proběhnutí lesní cestou. A patří do ní i skok vysoko-daleký, k němuž docela postačí kousek větvičky přes cestu. Pravidlem v jednotách by nyní mělo být: do tělocvičny až za docela nepříznivého počasí. Jinak – stále ještě venku, na hřišti!

FOTO O. HÚRKA

PŘIDALI JSME JEN TITULKY

NEBYLY-LI JINDE?

Večer 13. července jsme v rekreačním středisku pozorovali sputnika. Dospělí i děti, které s námi nebyly, vyběhli ven, aby ji spatřili...

Mladá fronta

TO BYL SPÍŠ TAMNÍ HASTRMAN

Mlynář nám ochotně ukázal starý mlýn s vodním náhonem, ve kterém žije již 38 let.

Svit, Gottwaldov

TVRDÁ TO SOUSTA!

... a tak malý Louis chodil sbírat do přístavu uhlí, aby matka a sestra měly co jíst.

Zápisník 58

POKUD MOŽNO... VELMI MNOHO

Ženy se vrací opět k ryze ženské linii; opět se bude nosit poprsí, dokonce velmi mnoho a pokud možno hodně vysoko.

Svobodné slovo

PŘECE JEN SPLNILI

Byla taková zima, že si Franta ustříhl u svetru rukávy a obalil si jimi nohy. Tak jsme přece jen splnili, co jsme slíbili.

Z vyprávění horolezců v Čs. rozhlasu, Praha 1

TAK KOHO VLASTNĚ?

Stát. stat. hl. 1 rodinu do živ. výroby (prasata)...

Nová Svoboda

KAM VEDE TEMPERAMENT

Byl odcizen pes bílý, kudrnatý, Maltézák, slyšící na jméno Lola. Pes je nápadný a velmi temperamentní.

Svobodné slovo

ŘEČ JAKO ROZPRÁVKA

Reportér: Tak ty jsi běžel ve štafetě poslední úsek, že? Hoch: Ano.

Reportér: A myslím, že jsi tedy předával i jako poslední kolík?

Hoch: Ano.

Pionýrská jitřenka

VÝPRODEJ

Prodáváme herce z letošního film. festivalu.

Vývěska na fotoateliéru v K. Varech

PROČ NESMÍ VRÁTIT TĚCH 10 000 Kčs?

V „libereckém případě“ byla vyhlášena fotbalovou sekci tato rozhodnutí: Josef Bican nesmí hrát 1 rok, trenérskou činnost vykonávat 18 měsíců a vrátit Kčs 10 000.

Obrana lidu

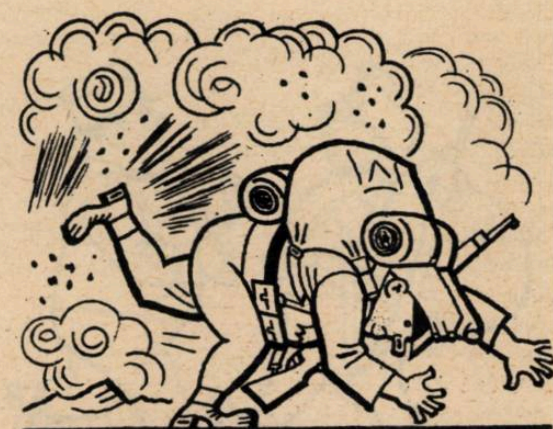
OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. Najednou vysoko nad jejich hlavami vybuchl šrapnel a z polí se zaprášilo. A již tu byl šrapnel druhý a do jeho hvízdání zařičel hlas nadporučíka Lukáše: „Kompanie! Švarmlinie!“ Setnina se rozběhla za ohromného řevu šarží, které strkaly vojáky doprava doleva. Od třetího cugu hnal feldvébl nějakého vojáčka od sebe: „Jedeš, pitomeče! Ty nevíš, jak se dělá švarmlinie?“ – „Nevím!“ zaprotestoval vojáček pláčky: „Já jsem z landšturm, já se to neučil!“ – „Ježíšmarjá, voni nám sem posílají děti, který by ještě potřebovaly kojnou!“ zoufale zařval feldvébl.

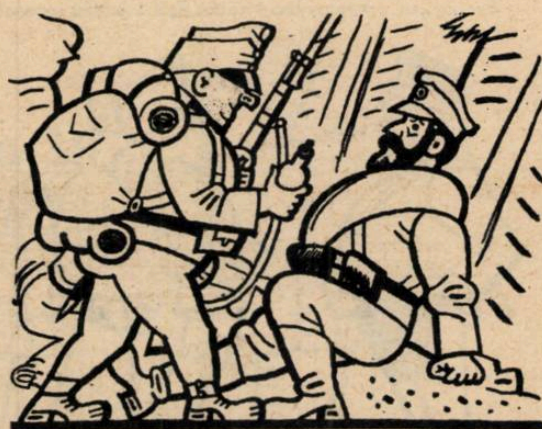
8. Nepravidelné řady tlačily se kupředu, bičovány bláznivým „Vorwärts!“ Švejk se ohlédl, ale viděl jen samé cizí tváře. Tlustý a silný říšský Němec pozoroval jeho pohled. Rýpnul ho loktem, zabručel výsměšně a vztek: „Möchtest nich auch die Front hinten halten? Du Scheisser, das ist doch blos für die Herren Offiziere!“ – „Vono vo to nejde, kamaráde,“ odvětil Švejk, „ale já jsem ordonanz a mám být při obrátlantovi, abych moh, až bude zle, skočit pro nákou tu pomoc. Ten pitomec Baloun se v tomhle chumlu taky jistě ztratil...“

9. V tom momentě uhořel do řad granát; ohromný blesk vyšlehl ze země, dusivý kouř zahalil okolí a zem se otřásla tak, že Švejk upadl. Zůstal ležet; potom, ohmatávaje se, řekl sám pro sebe: „Tohle holt je ohňostroj. To je lepší, než dělá pan Hájek vo svatým Jáně na Střeláku. Ale tak bouchat by to nemuselo. A taky by to snad i mohlo někoho zabít!“ – Řada se zase nalisovala. „Vorwärts, vorwärts!“ stalo se ještě bláznivější a zděšenější, stoupajíc do zuřivosti. Granáty vybuchovaly už za řadami; Švejk se zvedl a doběhl až k velikému šípkovému keři, rostoucímu na mezi.

10. Tam si znovu lehl. Za chvíli přišel naň maďarský důstojník a revolverem v ruce hnal ho kupředu; Švejk pozoroval, že četníků a důstojníků jde za řadami celý řetěz. „Tohle je jako policejní štáta,“ pomyslel si, „když v Praze policajti někoho hledají.“ A zase zmizel v chomáči a nakonec zapadl do okopů narychlo vyházených, kde zuřivě stříleli nějakí vojáci, celí umoření a zadýchaní. A opět řvaly povely: „Bajonet auf! Sturm! Vorwärts!“ Masa lidí hrnula se na okop nahoru. V sekundě přeletěli pár kroků, dělicích je od zákopů ruských a zapadli do nich.

11. Ale ty byly již prázdné; mimo pár raněných vojáků tu nic nebylo; všechno couvlo včas. „Nezdržovat se! Vorwärts!“ nařizovali oficiři. Řada překročila okopy a šla do tmy; Švejk zůstal sám mezi raněnými. „Ale chlapi, ti vám dali,“ povídal soucitně, napájeje vodou jednoho ze své polní láhve. „Copak jste vodtud nemohli utéct dřív? Vono se s našim vojskem moc špásovat nedá. Von i civilista, když je vožralej, udělá často těžký poškození na těle.“ – Po chvíli se vojáci vraceli. Rusové zmizeli v noci, jako by se propadli. Vojáci nadávali: „To se zas ráno za nimi proženeme!“

12. „Je jich ještě moc, kamarádi?“ zeptal se Švejk. „Vono by bylo dobré si je na ten čas, co bude válka, rozdělit; každej den stejnou porci. Vono není dobré se do toho moc hnát. To byl v Mladý Boleslavi v záložně kasír a von tam z kasy kradl taky jen pomaloučku, stejnoměrně, aby to nebylo podezřelý. A přece, třeba bral málo, von tu záložnu vykradl dočista. Vono se nemá, i když je chuť, spolknout celej svět, votvírat hubu na něj najednou; to už si moc lidí vymklo sanici. Von náš císař pán taky padesát let panoval v míru, než si to pořádně připravil na válku.“